

endvidere angives. Indehavere af aktier eller anparter, for hvilke indløsningssummen ikke er fastsat af skønsmand, samt selskabet fortaber retten til at forlange skønsmand udmeldt ved udløbet af fristen i § 20 c, stk. 1.

Når aktier eller anparter ikke er overdraget ved udløbet af den i bekendtgørelsen fastsatte frist, skal moderselskabet iflg. stk. 3, deponere en til de enkelte aktier og anparter svarende indløsningssum. Deponeringen, som må justeres i det omfang en ny fastsat indløsningskurs gør en ændring af det deponerede beløb påkrævet, skal ske uden forbehold, jfr. lov om deponering, for at sikre den tidligere aktionær eller anpartshaver. Man har fundet det rimeligt at fravige deponeringsloven for så vidt angår forældelsesreglerne, og det foreslås derfor, i lighed med AL § 40 om fondsaktier, at indføre særlige regler herom, jfr. § 20 c, stk. 3, sidste pkt.

Den i stk. 4 foreskrevne påtegning på nyudstedte aktiebrev skal hindre, at disse breve benyttes som legitimation med henblik på at frigøre beløb, der er deponeret til fordel for indløste aktionærer. For så vidt angår anparter, henvises til bemærkningerne til anpartsselskabslovsforslaget nr. 10.

Til § 20 d

Den foreslåede bestemmelse svarer i hovedsagen til AL § 139, stk. 3. I lighed med hvad der gælder for et moderselskabs indløsningsret, kan den fastsatte indløsningskurs underkastes vurdering af skønsmand, og en sådan vurdering kan indbringes for retten. Ensartede regler foreslås også indført for så vidt angår omkostningerne ved vurderingen.

At der i bestemmelsen ikke henvises til § 20 b, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at en foretagen vurdering ikke automatisk har gyldighed i forhold til andre i minoritetsgruppen. Dette er en konsekvens af gældende ret, hvorefter indløsningsretten, i modsætning til hvad der fremgår af § 20 b for moderselskaber, ikke alene kan udøves af minoritetsgruppen som sådan, men af hver enkelt minoritetsaktionær eller -anpartshaver.

Bestemmelsens anvendelse forudsætter endelig, at moderselskabet ikke har foretaget den i § 20 b nævnte indkaldelse.

Til nr. 17

Ændringerne i stk. 2 er redaktionelle.

Til nr. 18

I forslaget § 29, stk. 1, er det præciseret, at vedtagelse af en kapitalforhøjelse kræver stemmeflerhed som ved vedtægtsændring.

AL § 29, stk. 1, sidste pkt., foreslås slettet. Bestemmelsen, der ikke er nødvendig efter direktivet, fandtes ikke i aktieselskabsloven af 1930 og har næppe haft praktisk betydning siden vedtagelsen i 1973.

Ændringen af § 29, stk. 2, er redaktionel, og der henvises til bemærkningerne til nr. 56.

Direktivets art. 29, stk. 4, 3. pkt., bestemmer, at direktionen eller bestyrelsen, når der gøres afvigelse fra fortegningsretten ved en kapitalforhøjelse, skal forelægge generalforsamlingen en skriftlig beretning, som angiver begrundelsen for fravigelsen af fortegningsretten og for den foreslåede tegningskurs. AL kræver i § 29, stk. 3, sidste punktum, kun oplysning om grunden til fravigelsen af fortegningsretten, men bestemmelsen foreslås nu suppleret med et krav om oplysning af begrundelsen for tegningskursen i disse tilfælde. Angivelse af den foreslåede tegningskurs, jfr. herved også AL § 32, stk. 1, nr. 6, behøver ikke være et bestemt tal. Det må være tilladt i stedet at angive en bestemt fremgangsmåde, som f.eks. ved udbud efter tender-systemet, der er et tilbudssystem, som giver investorer mulighed for i konkurrence at byde på hele eller dele af den aktiepost, der er til salg ved emission, til højere kurs end den oprindeligt fastsatte mindstekurs.

Til nr. 19

I direktivets art. 29, stk. 1, er bestemt, at aktionærerne ved enhver kontant forhøjelse af aktiekapitalen har ret til forholdsmæssig tegning af nye aktier. I de fleste medlemsstater lægges afgørende vægt på en fuldstændig ligelig fortegningsret ved kapitalforhøjelser. Direktivet indeholder som følge heraf ingen overgangsregler for bestående vedtægtsmæssige særordninger.

Fortegningsretten kan ifølge undtagelsesbestemmelsen i art. 29, stk. 2, litra b, i selskaber med flere aktieklasser begrænses i vedtægterne, således at aktionærerne kun får fuld fortrinsret ved nyttegning af aktier i deres egen klasse, medens de ved nyttegning af aktier i de øvrige klasser kun får fortrinsret til de aktier, der ikke måtte blive tegnet af disse klassers egne aktionærer. Direktivet begrænser denne fravigelsesmulighed til selskaber, i hvilke der er flere aktieklasser, der indbyrdes har forskellige rettigheder med hensyn til stemmeret eller retten til uddeling af selskabets midler ved udbytte eller udlodning. Direktivet må forstås således, at vedtægterne ikke kan foreskrive begrænset forteg-